

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 18.

V Mariboru, dne 3. majnika 1900.

Tečaj XXXIV.

Ostudna komedija.

Iz Slovenskih gor.

Dne 26. marca t. l. so slovenski deželni poslanci sklenili, da se ne bodo več udeleževali sej v Gradci. Vzroke, kateri so njih prisilili do takega sklepa, so naznanili v oklicu, katerega so izdali do volilcev. Pričakovati je bilo, da bodo nemški poslanci tega sklepa prav vesel. Ker, če slovenskih poslancev ni v Gradci, njim nihče na prste ne gleda, ni treba nobenega poslanca voliti v noben odsek, ne jezi njih nobena slovenska interpelacija, da bi morali bežati iz zbornice, ne predloži se njim nikaki predlog, kateri bi njim kot večini ne ugajal! Pa prišlo je drugače. Če bi bili slovenski poslanci izstopili in bi ne razložili nagibov, bi bili Nemci mirni. Oklic slovenskih poslancev do volilcev pa njih skeli, ker ne morejo niti ene točke kot neresnične opovreči! Stuhli so drugo. Volilci naj pridejo v Gradec, naj izjavijo, da postopanja svojih poslancev ne odobravajo! Ker pa za to slovenskih kmetskih volilcev ni dobiti, nastopil je oskrbnik nemškega viteškega reda pri Veliki nedelji Flucher. Govori se, da mu je šel na roke grajščak Pongratz iz Dornove. Nihče ne bode mogel trditi, da sta ta dva gospoda slovenska kmeta, da sta onadva kedaj volila s Slovenci deželnega poslanca!

Od kod tedaj izvira sedaj skrb teh gospodov za slovenskega kmeta?

Iz nasprotstva do slovenskih poslancev, kateri zagovarjajo in branijo kmeta, če treba tudi proti prevzetnim grajščakom in njihovim

oskrbnikom, logarjem in lovcem! Flucher pa še je imel drugi povod, da je nastopil proti slovenskim poslancem. Hotel je nemški gospodi v Gradcu pokazati moč in oblast nemškega oskrbnika nad slovenskimi nekdanjimi tlačani, hotel pa je tudi isti gospodi iz zadrege pomagati! To so pravi vzroki nastopa oskrbnika nemškega viteškega reda, ne pa skrb za slovenske gospodarje! Zatorej gospod oskrbnik tudi ni povedal pravega vzroka kmetom, ko se je po vasi vozil in njih je nabiral za deputacijo, ampak je rekel, da je le sedaj mogoče doseči uravnanje struge Pesnice, če se poda deputacija vsaj 15 mož v Gradec, in da je gsp. Ornik vse pripravil, da se deputacija sprejme. Tako postopanje se samo sodi. In oskrbniku se je hudo mudilo; kar istega dne popoldne so se morali močje odpeljati, da njih ne bi kdo podučil o pravih nakanah gosp. oskrbnika ter njim oči odprl! Prepričani smo, da bi gospod oskrbnik za deputacijo v Gradec ne bil dobil nobenega zavednega slovenskega kmeta, — Visenjak in Skore sploh ne štejeta za Slovence, — ko bi bili vedeli, da se gre le za demonstracijo proti slovenskim poslancem, za ostudno komedijo, naročeno od najzagrizenjših nasprotnikov, ki jih imajo Slovenci v Gradci.

Ali sodimo preostro? Ne! Komu pa so se poklonili g. Flucher in njegovi tovariši v Gradcu? Pred vsem so to storili g. Walz-u, nemškemu poslancu, kateri je po javnih shodih že lani prorokoval, kake skandale bode delal v deželni zbornici zaradi obiska čeških dijakov v Celji, tedaj proti Slovincem.

Mož je najbrezobzirnejši nemški nacijonalec, kateri pri vsaki priliki rohani nad Slovani. Potem so se poklonili dr. Reicher-ju in pa dr. Deršate-ju, najodločnejšima nasprotnikom Slovencev na Štajarskem, tedaj tudi v deželnem zboru in odboru. O tem imajo več povedati oni slovenski župani, kateri niso zmožni nemškega uradovanja. Bili so tudi pred bogatim grofom Kottulinsky, pred baronom Rokitsansky, poslancema Posch in Lenko. Kaj so ti močje že storili za Slovence na Štajarskem? Kdo ve povedati? Posch kot načelnik občinskega odseka je Antonu Pihler iz Spod. Velovlaka lahko ustmeno naznanil, da on in drugi nemški poslanci so tudi letos prošnjo vesi Pacinje in Spod. Velovlak za ločitev od občine Dornova spet odklonili, dasi je dr. Jurtela lani, kar vemo iz gotovega vira, več nemških poslancev osebno prosil, da bi prošnji pritrdili in ločitev dovolili. Tu imate majhen, a lep dokaz naklonjenosti nemške gospode do Slovencev, o kateri se je v Gradci govorilo! Besede se radodarno sipajo; kje pa so dela? Obljub so tudi slovenski poslanci v Gradci dosti dobili, ker te nič ne stanejo; storilo ali izpeljalo pa se ni nič. Kdor nasprotno trdi, naj to dokaže! Tega ne more nobeden nemški poslanec, pa tudi oskrbnik nemškega viteškega reda g. Flucher ne! O naklonjenosti nemškega reda in njegovih oskrbnikov pri Veliki nedelji do slovenskih kmetov bomo še imeli priliko pisati. Morebiti takrat celo Janez Visenjak nam pritrdi, če tudi prvikrat v svojem življenju! Tedaj na svidenje!

Listek.

V vihnih časih.

Priredil J. Toman.

Viharni so bili časi, ko so odpadnik Luter in njegovi pomočniki širili krive in pogubonosne svoje nauke. Žal, da so jih mnogo zapeljali in spravili v časno in večno nesrečo.

Nekega dne pride k župniku Zručke fare grajščinski sluga in naznanja, da njegov gospod plemeniti K. prosi, da bi ga gospod župnik danes obiskal, ker mu ima nekaj važnega sporočiti.

»Povej, dragi moj, svojemu gospodu«, reče župnik, »da ko obiščem tukaj v bližini nekega bolnika, da se potem hitro zglašim«.

Sluga se je poklonil in hitrim korakom odšel. Po njegovem odhodu se je tudi duhovnik za pot pripravil in obiskal bolnika, ki je bil že dolgo bolan in zelo ubog. Potožil ga je v njegovih bolečinah in mu še nekaj daroval, potem pa odšel v grajščino.

Plemenitega K. je našel v hiši, beročega neko knjigo, katera, kakor se je videlo, ga je zelo zanimala. Ko je duhovnik vstopil,

obrnil se je grajščak proti njemu, ter mu šel nasproti.

»Dobro došli, oče Stanislav! Kaj pa je novega? Ali ste že kaj slišali, kaj se po deželi pripravlja?«

»Do zdaj še ničesar. Bog ne daj, da bi zopet kakšni prevrati nastali! Gotovo da Bog celo deželo kaznuje ravno zavoljo tega, ker ljudje s svetimi rečmi ravnaajo kakor z igračkami«.

»Bil sem, kakor veste«, začne grajščak, »zdaj več časa v poglavitem mestu in tam sem slišal nove nauke, katere Luter in njegovi pomočniki oznanjujejo, in sem jih tudi sprejel. Povabil sem pa tudi enega izmed njih, da tudi tukajšnjemu ljudstvu razlaga te nauke in si želim, da nam Vi v tem ne nasprotujete«.

»Vem«, odgovori župnik važno in dostojno, »da smo vsi poduka potrebni, pa ta poduk mora priti iz čistega vira in ne iz valov, ki izvirajo v blatu in nesnagi«.

»Kaj pa hočete s tem reči?« vpraša grajščak.

»Da jaz tega novega učenika ne mislim ubogati in njegove nauke že zdaj imenujem kot krive. Rad se z njim razgovarjam, pa nikdar ne pripustim, da bi med mojimi ovčicami ljuliko sejal«, reče mirno župnik.

»Gospod župnik«, odgovori ježno grajščak, »pozabili ste, kdo je tukaj gospodar in čegava, volja bo v tem odločila«.

»Tukaj v grajščini in pri tlaki vaša gospod grajščak, v cerkvi pa in v rečeh, ki se tičejo sv. vere, je moj glas važnejši od vašega«.

»S tem hočete reči, da mi ne boste šli na roko?«

»Ako Vi hočete ljudstvo oropati prave sv. vere, vam že zdaj naznanjam, da tedaj tudi jaz povzdignem svoj glas, da ljuliko zadušim že v začetku. Vaši predniki in očetje, gospod grajščak, imeli so sveto vero, katero sta nam sveta Ciril in Metod prinesla, v časti, in v tej sveti veri so živeli in umirali. Odpadlih duhovnikov, kakor je bil Luter, ne moremo imeti za prave božje poslance, temveč za pogubonosne in rušitelje svetega miru in nedotakljivih reči. Spominjajte se gospod grajščak, svojega očeta in pustite take reči, katere še dozdej nobenemu niso koristile, ampak bile le v pogubo«.

»Zdaj Vam pa tudi jaz nekaj povem«, reče zaničljivo grajščak. »Ta novi učenik pride sem in bo v cerkvi svoje nauke razlagal! Vi pa si pomislite: Ali mi boste storili po moji volji, ali pa boste morali zapustiti ta kraj, v katerem jaz zapovedujem. Hočem, da se ti novi nauki na mojih posestvih ozna-

Kako se delajo izjave proti slovenskim poslancem.

Ko je poročala graška tetka »Tagespost« o Flucherjevi deputaciji, pisala je tudi, da je poslanec dr. Rosina leta 1897 naročil deputacijo zavoljo Pesnice v Gradec in ji namestu spremljanja iste poslal telegram, s katerim se je udeležbi odpovedal. Gospod dr. F. Rosina je poslal v »Tagespost« popravek, češ, da l. 1897 on ni naročil nobene deputacije v Gradec, pač pa je on l. 1899 deputacijo iz Trgovišča in okolice spremljal zavoljo Pesnice k deželnemu namestniku grofu Clary-u ter tam tudi obširno razložil vse želje deputacije.

Na to prinese »Tagespost« v listu od 24. aprila 1900 protiizjavo, podpisano med drugim od Valentina Novaka in Vincenca Sova iz Trgovišča. Poslancu dr. Rosini poslala pa sta ta dva moža sedaj sledečo

Izjava.

Kakor sem poizvedel, nahaja se moje ime podpisano na neki izjavi, ktero je objavila »Grazer Tagespost« v jutrajšnji številki z dne 24. aprila 1900, in ktere ost je naperjena, kakor žalibog sedaj komaj izvem, proti gospodu poslancu dr. Rosini. Izjavljam, da te izjave nikoli ne bi podpisal, ko bi vedel, v kako svrho se bode ista porabila in kje se bode objavila.

Da se izve resnica, hočem zadevo kratko pojasniti.

Leta 1898 vdeležil sem se kot občinski predstojnik trgovski deputacije v Gradec, da se nam vendar enkrat regulira Pesnica, ktera nam leto za letom dela neizmerno škodo. Določeno je bilo, da nas predstavi mero-dajnim faktorjem naš poslanec gsp. dr. Rosina. V zadnjem času bil je vendar — vzrok mi ni znan — zadržan, kar pa deputacije nikakor ni oviralo, predstaviti se pri deželnem odboru, posebno ker je deželni odbornik g. Robič, vsestransko podpiral deputacijo. Obljubila se nam je že takrat pomoč. Leta 1899. vodil je deputacijo, ktere sem se jaz opetno vdeležil, gsp. dr. Rosina. Vspeh je bil isti; obljubila se nam je zopet pomoč.

Povdarjam, da se nikoli ni predbacivalo g. dr. Rosini, da ni zastopal kot poslanec dovolj energično naše težnje, naobratno smo se vedno obračali do njega, in on je vedno spolnil svojo dolžnost kot deželni poslanec, kar mi mora gotovo potrditi ves občinski odbor, občine trgovske, neizvzemši 2 odbornika, ki sta se brez vsakega pooblastila od

njujejo in širijo, ko pride novi učenik, pošljem ga k Vam in povejte mu, kaj mislite storiti, da vem, kako dalje ravnati«.

Župnik na to vstane in reče: »Želim Vam, gospod grajščak, da Vas Bog za to ne kaznuje. Molil bom za vas, in ob enem se bom tudi pripravil, da bom mogel s pomočjo Božjo stati trdno v boju s sovražnikom svojim. Bog Vas obvaruj!«

Potem se je župnik napotil v svoje stanovanje. Ko vstopi v sobico, se vsede na stol in začne premišljevati. »Kaj me čaka? V moji župniji se hočejo krivi nauki širiti! Hočejo spodkopati mir in iztrgati iz srca mojih ovčic pokoj in blagor! Ali morem kaj takega pripustiti? Ne morem, ne smem, saj sem prisegel, vedno hoditi po poti vere Kristusove. Moram vse moči napeti in se vojskovati, da bom zmagal in rešil izročene mi duše. Življenje sem pripravljen dati za svoje prepričanje. Ljubi Bog mi daj le moč in me varuj v boji za svetinje pobožnih prednikov!«

Pogum se ga je polastil in zaupanje, da se bo vse srečno končalo. Hrepenel je po molitvi, ki bi ga še bolj pokrepčala, in dolgo do noči je klečal pred križem, ki je zaljšal njegovo revno sobico.

Bilo je pa tudi treba pokrepčati se za težavno delo. Črez nekaj dni je prišel učenik krivih nauk.

strani občinskega odbora vdeležila zadnje deputacije v Gradec.

Zgoraj omenjeno izjavo prinesel mi je jeden služabnik velikonedeljske grajščine po nalogu oskrbnika Flucherja v podpis. Prebral sem isto ter domneval, da se hoče samo potrditi, da se gsp. dr. Rosina ni 1897 leta vdeležil deputacije.

Ker mi ni bil znan razvitek te zadeve, sem podpisal nič hudega sluteč, posebno pa ne, da se bode ta izjava morebiti porabila kot agitacijsko sredstvo proti slovenskim poslancem. Služabnik sam ni vedel mi povedati v katero svrho se dotična izjava uporabi, in tudi ne, kam se doposlje. V Trgovišči, 24. aprila 1900. — Valentin Novak, l. r. občinski odbornik.

Jaz Vincenc Sova, občinski odbornik v Trgovišči, potrjujem istinitost izjave gospoda Valentina Novaka ter izjavljam, da mi je izjava, koja se je objavila v »Grazer Tagespost«, prinesel služabnik velikonedeljske grajščine, rekoč: »podpiši, za Pesnico se gre.« Podpisal sem isto, ne da bi jo prebral, ker itak nisem nemškega jezika zmožen, da bi jo mogel umeti. V Trgovišči, 24. aprila 1900. Vincenc Sova, l. r. občinski odbornik. — M. Trstenjak, s. r., Ivan Rajh, l. r., svedoka resničnih podpisov.

Dopisi.

Iz Vitanja. Dne 4. aprila zapustil nas je mož, ki si je pridobil v resnici neveljavih zaslug za prepoved narodne misli in za povzdigo pravega krščanskega življenja v naši fari. Kdor je poznal nezdrave, do skrajnosti tužne razmere, ki so vladale v naši okolici in v trgu pred letom 1888., kdor je imel priliko opazovati takratno narodno mlačnost in zaspanost, neverojetno odvisnost naših sicer ponosnih in v svojem jedru po veliki večini dobrih in pridnih kmetov od par trških velepotencev — samih zagrizenih janičarjev, — kdor je nadalje zasledoval paznim okom prve poskuse nekaterih narodnjakov — omenim samo vlč. g. Frečeta — vzbuditi ljudstvo iz te moreče letargije ter njih skoraj ničeve vspehe, ta je moral obupati, da bi v naši fari kedaj nastopili lepši, veselejši časi narodnega in gospodarskega napredka.

In sedaj po 12 letih? Trg je sicer tudi sedaj ohranil po svoji veliki večini zagrizeno lice, da celo poostriilo se je narodno nasprotstvo, bujno zavladalo je janičarstvo ter zmešalo marsikateremu priprostemu možu, ki v svoji rodbini govori in mora govoriti slovenski in se živi le ob slovenskem grošu

Grajščak ga je ljubeznjivo sprejel in mu tudi naznanil hudo borbo pri njegovem delu.

»Naš župnik«, rekel je grajščak, »se trdno drži vere in še grožnje pri njem nič ne pomagajo. Ako pa ne bo hotel z lepim, bomo se ga znebili s silo.«

»Previdnost nam kaže«, odgovori prišlec »da ne smemo prej zoper župnika postopati s silo, dokler ljudstvo ne bo na naši strani. Najprej moramo ljudstvo na svojo stran dobiti in potem bo moral itak sam oditi. Le v cerkev ga ne smemo pustiti, da s svojo besedo ne razkriva mojih nakan.«

»Ni se treba bati, reče grajščak, postavim stražo pred župnišče, ki mu bo branila izhod. Jutri Vas bo sluga k njemu spremil. Obljubil sem mu to in on je rekel, da se rad z Vami razgovarja.«

»Storim, kakor želite«, reče novi učenik, »blagovolite le zapovedati slugi, da mi sem prinese zaboj s knjigami, da se morem za to pripraviti.« (Dalje pride.)

Smešničar.

Žena: »Kako se pa rabi ta prašek proti bolham?«

Lekarnar: »Vjeti morate bolho, odpreti ji gobček, nasuti tega praška notri in videli boste, da vsaka koj pogine.«

glavo in mu iztrgalo iz srca versko zavest — pa okolica je naša, je narodna, probujena, rešena spon in okov trškega suženjstva. A tudi v trgu so se vršile znamenite spremembe. Korak za korakom lahko zasledujemo vidne znake probujajočega se slovenskega življenja. Posojilnica, bralno društvo, kmetijska zadruha, to so oni stebri, na katere mi zidamo, od katerih pričakujemo z Božjo pomočjo nadaljnjega sadu v prospeh in blaginjo ljubljene naroda.

In če sedaj povprašate, kedo je pouzročil ta krasni preobrat, čegava zasluga je, da smo se zdramili, da se čilo in navdušeno zavedamo svoje slovenske krvi, svoje slovenske narodnosti, Vam danes s ponosom, pa ob enem z žalostjo odgovorjamo: to je bil naš dični župnik, naš ljubeznjivi, vsikdar požrtvovalni, vsikdar za vstrajno delo in premaganje najtežjih ovir navdušeni gospod, državni in deželni poslanec Josip Žičkar.

Sedaj nas je zapustil, preselil se v Videm, a zapustil nas ni za vsem, kajti ohranili smo si njegov duh, njegovo ljubezen do naše mile, materne besede, njegovo navdušenje za težki pa nikakor ne obupni boj za svojo narodno individualnost, ker z njim vred goreče zaupamo v pomoč Božjo. Ker vemo, da nismo osamljeni. Bog je z nami, vsaj se bimo za resnico in pravico.

Gosp. Žičkarju čestitamo na lepšem in ugodnejšem mestu in mu želimo srečo in zadovoljnost. Bog naj blagoslovi tudi v Vidmu njegovo veliko delavnost in odkritosrčno ljubezen do našega slovenskega ljudstva. Ob enem ga pa prosimo, naj tudi nas kljub vsem hudim, včasih le prebridkim bojem ohrani v blagem in dobrem spominu, kajti bodite uverjeni, velečastiti gospod: v naših pohorskih kremenitih srcih se ljubezen sicer le počasi razvije, a tem iskreneje in tem vstrajneje se oklenemo onega, katerega smo se učili ljubiti in spoštovati. In Vam, velečastni gospod, ohranimo zvesto ljubezen in vdanost, nepozaben spomin in nikdar vsahljivo hvaležnost.

Od Sv. Ane v Slov. gor. (Razno.)

Pred kratkim smo pokopali blagega gospoda Josipa Seyfrieda, mnogozasluznega c. kr. poštarja in trgovca. Mož je bil svoje dni uzoren učitelj in z dušo in telesom na slovenski strani, radi česar se ni mogel z nekterimi Bismarkovci v Cmureku pogoditi ter je raje radi bolehnosti službo pustil. Blagemu pokojniku sveti večna luč!

Dne 25. aprila je umrl posestnik in nekdanji pravicoljubni občinski predstojnik g. Janez Neuvirt iz Šic. Ponesrečil se je; šel je namreč od svoje gorice, ležeče pri Sv. Antonu v Slov. goricah, ter namerjal obiskati svojo sestro pri Sv. Benediktu; a starček je padel na steklenico, ob kateri si je prerezal žile, vsled česar mu je odtekla skoraj vsa kri; nezvestnega so prenesli k tujim ljudem, kjer je umrl. Zapustil je blago soprogo in pridne otroke, mej kterimi so tri č. šolske sestre. Blag mu spomin!

Dne 27. in 28. aprila so v Cmureku snazili v davkariji sobe, a glejte, naš prijazni glavar v Radgoni je to naznanil občinam komaj en dan poprej, in takrat bi morali občinski predstojniki vkljub mnogemu delu raditega okoli hoditi. Torej davkoplačevalci, le vohajte, kadar smete v davkarijo denar prinesiti! Mnogo jih je zastoj šlo!

Dne 23. aprila je na Šavnici treščilo v smreko, katera se je še le črez dlje časa vnela in začela goreti. Ljudje ne pomnijo takega slučaja.

Iz Kaniže pri Ptuj. V Ptuj imamo mimo drugih narodnih trgovin, tudi slovensko trgovino s papirjem, ki je lastnina narodnjaka J. N. Peteršiča. Dolžnost vsakega Slovenca je, da podpira tega narodnega trgovca. Posebno ptujsko slovensko dijaštvo bi moralo zvesto stati ob strani narodnega trgovca. Ako bi se naši ljudje vedno lepo vzajemno podpirali, bi Nemci po naših trgih in mestih z večjo spoštljivostjo govorili o slovenščini

in slovenskem narodu, kakor dosedaj. Le pogledimo, kako lepo zna n. pr. ptujski Nemec Blanke slovenska pisma pisati in kako častljivo se izraža o slovenščini. V dokaz naj tukaj natisnemo pismo, v kojem nam piše, da naj z ozirom na dopis v št. 16. »Slov. Gosp.« z napisom »Iz Kaniže pri Ptui« na podlagi § 19. tisk. zak. prinesemo glede njegove osebe sledeči popravek: »1. Ni res, da bi bil jaz kedaj trdil, v Ptui ni potrebno znati slovenskega jezika. 2. Ni res, da izdajam kakoršenkoli časopis. 3. Ni res, da bi jaz hotel katerega v »Pettauer Zeitung« snesti. 4. Tudi ni res, da bi bil kedaj trdil, slovenski jezik ni nič vreden. Res pa je, da sem vsikdar s slovenskimi kupovalci občeval v slovenskem jeziku. Res je, da ne izdajam ne »Pettauer Zeitung«, pa tudi drugega lista ne; pri meni se le »Pettauer Zeitung« tiska. Ptuj, 25. dne aprila 1900. W. Blanke.« Glejte, tako se govori s Slovenci! Nemški trgovec nas mora tako spoštovati, da ne sme niti trohica suma na njem ostati, da nas ne spoštuje. Nemara pridejo tudi kmalu drugi ptujski trgovci na red, da izjavijo Slovencem, da spoštujejo nas in naš jezik. Kajti »Slov. Gospodar« jim v zadnjem času pošteno kuri! In prav je tako! Kdor spoštuje naš denar, naj spoštuje tudi naš rod in jezik! Kar pa se posebej še g. Blanka tiče, mu povemo, da ga imamo sicer radi, a še rajši gospoda Petersiča, ker je po rodu naš brat. Zato ga vsem Slovencem toplo priporočamo!

Iz Kozjega, 29. aprila. Današnje zborovanje kat. političnega društva v Kozjem je bilo velikansko. Okoli 400 mož je bilo zbranih. Zastopane so bile skoro vse občine celega okraja kozjanskega, navzočih 14 županov. Ob 3. uri otvori g. predsednik zborovanje s pozdravom došlih, ter izroči besedo deželnemu in državnemu poslancu g. Žičkarju. Ta poroča najprej o svojem delovanju v deželnem zboru ter razloži vzroke, zakaj se slovenski poslanci letos ne vdeležijo zborovanja v Gradcu. Z veliko pazljivostjo in z živim zanimanjem poslušajo zborovalci govornika, ki jim v lepi, a vendar poljudni besedi popisuje krivice, ki se gode Slovencem od strani nemških gospodov v Gradcu. Zato pa tudi jednoglasno odobravajo možje korak slovenskih poslancev, in zasliši se jednodušni glas: Proč od Gradca! Zatem poroča g. poslanec o svojem delovanju v državnem zboru. Iz tega poročila so posneli zborovalci, da je g. poslanec kljub neugodnim razmeram v državnem zboru vendar le veliko deloval, in se z vso ljubeznijo in požrtovalno neustrašenostjo potegoval za koristi svojih volilcev, ter tudi mnogo dosegel. Gromoviti »živio« in najsrčnejša zahvala mu zadoni zato iz iz vseh grl. Sprejelo se je z burnim pritrjevanjem več sklepov, med drugimi ti, naj vlada nastavlja med Slovence na spodnji Štajar slovenske uradnike in učitelje, naj se loči spodnji Štajar v upravnem, šolskem in gospodarskem oziru od Gradca, naj dobe štajarski Slovenci slovenske kmetijske in meščanske šole, nadsodišče in vseučilišče naj bode v Ljubljani itd. Slednjič zaori v znamenje udanosti trikratni »živio« sv. Očetu in svitlemu cesarju, ki letos obhaja sedemdesetletnico. G. predsednik prečita več brzojavov, med drugimi tudi od jareninskih zborovalcev. Vpiše se mnogo novih udov. Za obveznim delom se vrše pesmi, napitnice, zasebni govori. Zborovanja kat. političnega društva kažejo, da slovensko ljudstvo v tem okraju še diha; a ne diha samo, ampak da hoče tudi krepko živeti in napredovati v tem, kar mu je v časi in večni prid. Gosp. predsedniku pa, ki je društvu ob enem tudi oče in duša, kličemo: Bog povrni ves trud, Bog Vas ohrani mnogo let!

Iz Vidma se nam naznanja, da je hud mraz 27. aprila napravil veliko škodo po goricah v občinah: Brezje, Senovo, Zdole, Buče, Podsreda, Lastnič, Verače, Virštanj, Št. Peter, Sopote in Veternik. Tudi na Bizeljskem je posmodil vinograde. Na Sromlah so zapalili po vinogradih slamo, na katero

so djali dračje, na vrh pa zemljo. Napravil se je grozen dim po vinogradih; led se je začel taliti, mraz pa ni napravil celo nobene škode ne.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Avskultantom okrožnega sodišča v Celju je imenovan praktikant g. Ivan Šket.

Umrli je v Mariboru dne 26. aprila notarski kandidat in zagovornik v kazenskih zadevah gsp. Ferdinand Ulrih. Pokojnik je bil rodом Slovenec ter tudi čutil vedno s Slovenci, a političnega življenja se ni udeleževal. Bil je izboren zagovornik in ljudje so ga hodili radi poslušati, posebno kadar je zagovarjal pred porotniki. Tudi naš list je enkrat zastopal pred porotniki v tožbi s šentiljskim Pistorjem. Blag mu bodi spomin!

Sneg kopni. Gospod Flucher, oskrbnik pri Veliki nedelji, nima sreče. V Gradcu je paradiral kot vodja slovenskih kmetov ter obsojal izstop slovenskih poslancev. A vrli kmetje, ktere je dobil v Gradec le zaradi uravnave Pesnice, mu sedaj drug za drugim izjavljajo, da nimajo povoda, se pritoževati proti svojim poslancem, da torej Flucher v Gradcu ni govoril v njih imenu. Flucher je mislil, da bo kmete speljal na led, pa je samega sebe speljal. Evo izjave naših kmetov: »Podpisani izjavljam, da smo se zastopniki občine Cvetkovec-Oslušovec dne 19. aprila 1900 udeležili deputacije v Gradec samo zaradi regulacije Pesnice; gotovo bi pa ne šli v Gradec, ako bi vedeli, da se bo naša navzočnost v Gradcu izrabljala proti našim slovenskim poslancem. V Cvetkovcih, dne 25. aprila 1900. Tomaž Korpar, l. r.

Tudi Muhič, župan v Cvetkovcih, ni hodil s Flucherjem v Gradec, kakor še izvemo le sedaj pozneje. Nemški častnikarji so torej videli v Gradcu slovenske kmete, katerih niti v Gradcu ni bilo. In nekteri Slovenci, posebno gostilničarji, si naročajo nemške častnike ter prisegajo na njih verodostojnost!

Vitanje. V četrtek po noči so bili tatovi v vitanjski okolici. Pri Uratareku so razkopali okno pri kleti in so se napili pristnega »Črešnvarja«, da so tim lažje prodrli tudi skozi okno v Hočnikarjevo poslopje. Tu so pokradli obleko in nekaj denarja. Govori se, da so tudi ženske vmes. Nekaj dni prej so okradli najbrže isti tatovi nekega ubogega krojača, mu vzeli mnogo naročene obleke. V tem slučaju bo treba pač kazni podvojiti. Orožniki jih zasledujejo.

Utonil je v Dravi pri Rošnji Čeligi jev lovec, Janez Ritter iz Sv. Janža na dravskem polju, v sredo dne 25. aprila. Peljal se je z lovcem M. Würfelom čez Dravo, čoln se zvrne in oba padeta v Dravo. Würfel se je rešil, a Ritter je izginil v valovih deroče vode. Drugi dan so ga našli pri Sv. Janžu, kamor je bilo potem v soboto popoldan pokopano njegovo truplo.

Iz Studenice. V nedeljo dne 6. t. m. se vrši prvi letošnji izlet h »Koči na Boču«. Vrh Boča še ni zelen, toraj bode razgled imeniten. Vdeležbe je pričakovati izvenredno velike. Odhod iz Studenice točno ob polu 8. uri zjutraj. Popoldne sestanek v gostilni Koropčevje v Studenicah. Na svidenje!

Blažena nemščina. S kako nemščino se Goričani ponašajo, pa je le treba, da se malo razvé. Za to vzgled: »Ferkint Zetel. Es bekant geben das beim Josef Wake gaSt-birt in Unter Wölling Hei unt Stro zu ferkafen is unt chober Stro Sis (-süss) chei.

V Konjicah je umrl posestnik Karol Sutter. Bil je pristaš nemške stranke.

Jareninski shod se je vršil v najlepšem redu. Se je pač videlo, da so sami pošteti, olikani slovenski možje zbrani. Nemškutarji pa kjer pridejo zraven, le zgago delajo, ker ne poznajo olike, kakor smo se o tem pre-

pričali lani 24. sept., ko smo bili zbrani v Cvilakovi gostilni. Nedeljski shod je jasno pokazal, koliko poštenih, značajnih slovenskih mož še šteje župnija jareninska. Slava vam, vrli možje jareninski, ki ste bili polnoštevilno zbrani na shodu! Stojte vedno trdno kot skala, za sveto slovensko stvar!

V Jarenini smo v četrtek 26. aprila slovesno spremili na pokopališče vzorno rodoljubno in pobožno slovensko deklico Marijo Murkovo. Še komaj 21 let stara se je morala ločiti od sveta. Vsa dekliška Marijina družba, katere prekrasni cvet, dika in ponos je bila rajna Micika, je šla za njeno krsto. Prisrčna nagrobna beseda dekana Čizeka je vse pogrebe ganila do solz, istotako milotožna pesmica, ki so jo rajni tovarišci pevke zapele v zadnje slovo. Bila je rajna Micika zvesta hčerka matere Slovenije — mnogo krat je pri poučnih shodih bralnega društva navdušeno deklamovala rodoljubne pesmice — bila pa je srčnovdana hčerka nebeske matere Marije in izvoljena nevesta nebeskega ženina Jezusa — zato je bilo vzgledno njeno nedolžno požrtvovalno življenje, srečna tudi nje smrt. Deklice jareninske, nikdar ne pozabite krasnega vzgleda rajne Micike Murkove!

Na političnem shodu pri Sv. Jakobu v Slov. gor., ki se vrši v nedeljo dne 6. maja ob 3. uri popoldne v prostorih hiše Peklarjeve, bodo govorili poslanec Robič, veleposlanec F. Thaler iz Št. Ilje in društveni predsednik. Shod obeta biti zanimiv. Udeležite se ga vsi narodni Jakobčani, pa tudi sosedje od vseh strani ste prijazno povabljeni.

Štajarski deželni zbor pa pošteno dela za nemški del dežele. Joaneumu v Gradcu se dovoli 40.000 kron prispevka. Profesorju Khullu se da 1000 podpore, da bo lahko izdal neko knjigo, ki jo spisuje. Edino pametno je bilo, da se je za most čez Dravo pri Vuhredu-Marenbergu dovolil prispevek 20.000 K.

Pošteni slovenski možje. Tudi dornavski župan gosp. Pihler izjavlja, kakor se nam piše, da je šel le zaradi uravnave Pesnice v Gradec, in obžaluje, da se je njegova navzočnost v Gradcu tolmačila proti slovenskim poslancem. Cenjene čitatelje opozarjamo na poročilo o shodu pri Sv. Marjeti, iz kojega se razvidi, da tudi občina šmarječka, moškanjska in mezgovska niso bile nikdar glede izstopa proti našim poslancem. Čast vrlim možem in narodnim občinam!

Slovenske zahteve na shodih. V Jarenini so izrekli zborovalci poslancu zapužanje ter zahtevali samoupravo Spodnjega Štajarja, slovensko gimnazijo v Ptuiju, več meščanskih slovenskih šol, slovensko učiteljske in vinarsko ter sadjarsko šolo v Mariboru, spremembo samostalnih slovenskih paralel v Celju, državno podporo za gospodarska podjetja, pravičen volilen red in nazadnje so obsodili one osebe, ki so izrabile naše slovenske može v Gradcu proti domačim poslancem. — Pri Sv. Marjeti so odobrili zborovalci izstop slovenskih poslancev in zahtevali samoupravo Spodnjega Štajarja ter protestirali proti izrabljanju graške deputacije proti našim poslancem. Zahteve zborovalcev v Kozjem pa so omenjene v poročilu samem.

Huda pozeba je dne 27. aprila silno oškodila vinograde skoraj cele videmske dekanije. Tudi cvetoče drevje je trpelo.

Pri Sv. Trojici v Slovensk. goricah bo imela kmetijska zadruga dne 13. maja zborovanje, na kojem govoriijo znameniti govorniki.

Duhovniške spremembe. Umrli je dne 26. aprila čast. g. Anton Lacko, župnik pri Sv. Križu na Murskem polju, star 57 let. Svetila mu večna luč. — Prestavljeni so č. gg.: Matjaž Eferl iz Rečice k Veliki nedelji, Jožef Erker iz Kozjega v Rečico, Ivan Gorišek iz Laskega v Braslovče, Franc Hlastec iz Rajhenburga v Laški trg. Zopet nastavljena sta č. gg. Anton Lanjšic kot kapelan v Dolu in Franc Lovrenko kot kapelan v Kozjem. — Provizor pri Sv. Križu je postal č. g. Jožef Mihalič.

Jungovci narodne izdajice. V »Učiteljskem Tovarišu« smešijo spodnještajarski socialdemokratski učitelji (jungovci) naše poslance zaradi abstinence ter so se s tem postavili na isto stališče, na katerem stoje naši nemškutarji. Jungovci so najprej vrgli vero od sebe, sedaj pa pride narodnost na vrsto. Opozarjamo narodnjake, da iz vseh šolskih svetov in društev zapodijo jungovskega »Učiteljskega Tovariša« ter naročijo raje »Slovenskega Učitelja«, ki je glasilo poštenih krščanskih učiteljev, kojih je še hvala Bogu tudi pri nas precej!

V električni razsvetljavi je pokazal svojo površnost jungovski učitelj Rešetar (g. D. Pribil?), ki piše v jungovskem listu »U. T.«: »Štajarski deželni poslanci so napravili »stricke.« V političnem oziru imajo gotovo prav. Le dotični oklic na volilce, kamor (na volilce?) sploh ne gredo radi, meni nič kaj ne ugaja. Zadnja rabuka Nemcev proti imenovanju slovenskega deželnega nadzornika niti omenjena ni, kaj še le preziranje slovenskega učiteljstva pri regulaciji plač. Taka površnost kaže v električni razsvetljavi, da med osmimi deželnimi poslanci ni nobenega ljudskega učitelja, pač pa dva duhovnika...« Zdi se, da je imel g. Rešetar jako gosto rešeto pred očmi, ko je zapisal te besede, kajti v oklicu naših poslancev je doslovno omenjena regulacija učiteljskih plač tako-le: »... Z ljudsko šolo se ravna, kakor s pastorko in to mora tudi učiteljsko osobje, ki poučuje na teh šolah, nezasluzeno čuti, kakor se je to neoporekljivo pokazalo pri zadnjem uvrščenju šol v plačilne razrede povodom uravnave učiteljskih plač.« V električni razsvetljavi se je torej pokazala le površnost Rešetarjeva in tudi jungovsko učiteljstvo naj bo v interesu dobrega imena zadovoljno, da med deželnimi poslanci ni nobenega Rešetarja, ampak dva pametna duhovnika, ki se malo bolj varujeta takih »površnih« blamaž, kakor je Rešetarjeva.

Streljanje proti toči. Občine, okrajni zastopi in pa kmetijske podružnice na Štajarskem nabavijo lahko smodnik za streljanje proti toči za znižano ceno 38 kr. klgr. po štajarskem deželnem odboru in sicer: a.) v zabojih po 25 klgr., b.) v sodih (eno vrečo) po 115 klgr. Naroči se naj pri štajarskem deželnem odboru pravočasno, t. j. če mogoče 2 ali 3 tedne predno se smodnik rabi, da se ubranijo slučajne zamude pri pošiljanju, ker vlaki za prevažanje smodnika ne vozijo vsaki dan. Natanko se naj naznani pri naročevanju železniška postaja, na kateri se bo smodnik vzel iz železnice. Smodnik pošlje c. in kr. topničarska opravnila (k. u. k. Artillerie-Zeusdepot) iz smodniškega skladišča v Kalsdorfu. Cena smodniku je proračunjena s vkladanjem vred, potem z voznino od smodniškega skladišča Kalsdorf do železniške postaje Kalsdorf in z voznino od postaje v Kalsdorfu do zadnje postaje železniške, ktera se označi v naročilu za zaboj s 25 klgr. na 20 k 44 vin. in za sode s 112 kg. na 91 k 02 v. Označena naročnina se naj pošlje z naročilom vred deželnemu odboru. Nepokvarjeni sodi in vreče se vzamejo franco postaja Kalsdorf nazaj proti 15% pristojbini za obrabo. — Posebno pa se opozarja, da se ne sme rabiti smodnik, ki je kupljen po znižani ceni za streljanje proti toči, za nobeden drugi namen.

Hans Kordon, bivši urednik »Marburgerce« (naš veliki prijatelj) je bil včeraj v Monakovem aretiran in z žandarmom spremljan v Avstrijo, ker je pozabil obsedeti poprej 6 tednov, katere je prejel za podlistek, v katerem je žalil vero in sveto cerkev. — Naš bivši urednik gosp. Sebastijan Ferk mu kliče prav srčno: »Dober tek!«

Slovenska čitalnica v Mariboru. Prihodnjo soboto in nedeljo gostujejo na odru »Narodnega doma« mariborskega vrli ljubljanski gledališni igralci. Igrala se bode prvi večer 5. t. m. igra »Alfons ali velikodušni morski kapitan«; drugi večer pa bodo kratkočasile poslušalce 3 veseloigre. Slovenske

predstave se bodo otvorile slovesno s prologom, ki ga govori gospa Danilova iz Ljubljane. Ker se redkokdaj ponuja taka prilika, nadejamo se, da bode dvorana na obeh večerih polna, in da bodo prišli tudi tisti, ki po naključju niso še dobili vabil. Vstopnice se prodajajo od četrta do nedelje v prodajalnici gsp. Franca Dolenca, trgovca v Mariboru (poštna ulica) in na obeh večerih pri blagajni v »Narodnem domu«. Začetek vsakrat točno ob 8. uri zvečer.

Posojilnica v Zalcu je imela v 19. upravnem letu denarnega prometa kron 884.703.94. Novih zadrušnikov je pristopilo v 1899. l. 58 ter vplačalo deležev K 1.780, izstopilo pa je 51 zadrušnikov, kateri so dvignili na deležih K 1.020. Število zadrušnikov je naraslo koncem leta na 1002, kateri imajo vplačanih deležev K 24.100. Odgovredalo je 40 deležnikov deležev za K 1.340. Hranilne vloge znašajo koncem upravnega leta s kapitalizovanimi obrestmi 633.377 K 42 vin. Stanje posojil koncem l. 547.608 K 38 vin., kateri znesek dolguje 989 dolžnikov. Posojilnica je ud »Zveze slov. posojilnic v Celju«, ki je izvršila zadnjo revizijo meseca novembra leta 1899.

Zborovanje. Kmečko bralno društvo in kmetijska zadruga v Jarenini zborujeta v nedeljo dne 13. maja v hiši Fišerjevi. Vspored: Ob desetletnici bralnega društva, govori podpredsednik; potem petje in deklamacije. Na to govori za zadrugo gosp. Ivan Belé o žveplanju vinogradov in o drugih spomladanskih delih v sadovnjaku in v vinogradu, g. Ivan Kač pa o mlekarici. — Jareninska mladina, gospodarji in gospodinje, viničarji, pridite vsi na ta shod, veliko podučnega, koristnega in potrebnega boste zvedeli na njem!

Kat. politično društvo »Pozor« za ptujski okraj priredi v nedeljo dne 6. majnika t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih gostilničarja Tomaža Markoviča na Zavrču političen shod s sledečim vspeedom: 1. Poročilo o delovanju veleč. gsp. dekana Josipa Žičkarja, državnega 2. g. dr. Franca Jurtela, deželnega poslanca. 3. Slučajnosti. Mnogobrojna udeležba iz Halož in sosednih župnij se pričakuje našim nasprotnikom v jasen dokaz, da se Slovenci popolnoma strinjamo z nazoni naših vrlih poslancev!

Državni zbor začne zborovati dne 8. maja. Štajarski slovenski poslanci bodo nesli polno torbo želj na Dunaj. Predvsem bo njih skrb, da tudi država stori svojo dolžnost glede uravnave Pesnice, Sotle, Mure itd., nadalje bo jim treba izposlovati podporo poplavlencem, opozoriti vlado, da bo letos žetev po Spodnjem Štajarju izvenredno slaba ter pomoč za prihodnje leto neizogibno potrebna, izposlovati jim bo vsaj jedno slovensko vinarsko in sadjarsko šolo itd. itd. Naši poslanci bodo brezdvomno ostali združeni z drugimi slovenskimi poslanci, a tudi s Čehi si bodo vedeli ohraniti prijateljske zveze.

Slovenci v Rimu. Kakor smo poročali že zadnjič, je romalo blizu 900 Slovencev v Rim po odpustke. Vodi jih ljubljanski škof dr. Jeglič. V nedeljo so jih sv. Oče v cerkvi sv. Petra sprejeli. Slovenci vzbujajo posebno s svojim lepim petjem pozornost italilanskega ljudstva. Romarji so navdušeni.

Bivša cesaričina Štefaniya, sedaj grofica Lonyay, je bila s svojim možem pri Sv. Očetu ter jih prosila, naj posredujejo pri njenem očetu, belgijskem kralju, da jo zopet sprejme v svojo očetovsko milost in ji dovoli naslov: kraljevska visokost. Oče Štefaniyin je namreč še vedno nevoljen, ker se mu je Štefaniya omožila z grofom in ji vsled tega ne dovoli omenjenega naslova. Sv. Oče so bili tako ljubeznjivi in pristrčni, da se je Štefaniya vsled globoke ginjenosti začela pred sv. Očetom jokati ter jih toplo zahvaljevala za očetovsko naklonjenost!

Vojska v Južni Afriki. Angleži so z velikim zaupanjem prodirali proti Vepe-

nerju ter mislili, da bodo tam dobili Bure in jih ali natepli ali ujeli. Toda niti eno niti drugo se jim ni posrečilo. Buri so se oprezno izognili Angležem. Sedaj mislijo Angleži prodirati proti Pretoriji, glavnemu mestu Transvala. A ne bo šlo tako gladko, kajti Buri jih bodo že zopet izdatno zadrževali.

Rusija. V vseh evropskih državah se vojskujejo med seboj razne stranke in narodnosti v nesrečo svoje domovine, ruski narod pa se vedno tesneje oklepa svojega vladarja. Zadnji čas se trudi car Nikolaj na razne načine, da bi si pridobil ljubezen in zaupanje vesoljnega ruskega naroda. Zato je šel v Moskvo, kjer je preživel velikonočne praznike. Dasi je Petersburg stolno mesto, vendar je Moskva še vedno pravo središče ruske države. Sijajni sprejem carja in carinje v Moskvi je prepričal ves svet, da ruski narod ljubi še danes svojega carja, kakor je ljubil pred stoletji svoje vladarje. A tudi car Nikolaj sam je pokazal, da je res dober oče ruskega naroda. Nastopil je v Moskvi tako priprosto in ljubeznjivo, kakor oče, kateri obišče svoje daleč od doma stanujoče otroke. Na veliki petek je s svečo v roki hodil s svojo soprogo za procesijo k božjemu grobu med navadnim ljudstvom. Zato gledajo zdaj sovražniki zavidno na carja, kateremu ni omika odtujila src svojega naroda.

Velevažni shodi.

Političen shod v Jarenini. To vam je bil v nedeljo politični zbor v Jarenini, kakoršnega še naše politično društvo ni doživelo. Domači narodni posestniki so prišli brez redkih izjem vsi, mnogo je bilo tudi sosedov. Tudi iz daljne Slov. Bistrice in Laporja so prihiteli z govornikom Mlakarjem narodnjaki Peter Novak, Vehovar in Kavklar.

Prvi je govoril naš poslanec župnik Lendovšek o zanemarjanju Slovencev v šolskem oziru. Njegov ognjevit navdušeni govor je slehernega poslušalca prepričal o nezaslišanih krivicah, ki se nam godé v šolskem oziru. Tretjina Štajarske je slovenska, tretjino davka plačujemo Slovenci, pa nimamo niti ene slovenske gimnazije, ne realke, ne meščanske šole. Slovenske paralelke so le pesek v oči. Na njih še vendar nemščina igra glavno ulogo in prav zavoljo nemščine marsikateri nadarjeni deček ni vsprejet v gimnazijo. Ljudske šole niso za to, da bi si otroci le nemščino vtepali v glavo. Da se nam tako slabo godi, je prva država kriva; vedno slišimo izgovor: Slovenci bodo že počakali. Talentov imamo Slovenci, hvala Bogu, toda pripomočkov, izobrazbe nimamo.

Dežela izda 280.000 kron za 19 nemških meščanskih šol. Tu je tretjina našega denarja poleg. Za jahalno šolo v Gradcu da dežela 800 K, za deželno telovadnico 1400 K, za drsališče 7484 K, ptujska gimnazija stane 31.722 K, mariborska vinorejska šola pa 35.200 K. Povsod plačujemo zraven, a ti zavodi služijo le Nemcem.

Slovenci tirjamo slovensko deželno gimnazijo v Ptui, slovensko državno gimnazijo v Celju, vsaj eno slovensko realko; vsaj 6 slovenskih meščanskih šol moramo imeti Slovenci. Vemo, da tega ne dobimo, dokler se bomo hodili v Gradec vklanjati najhujšim nasprotnikom. Zato se moramo ločiti od Gradca. Ostanemo sicer pod enim namestnikom, v isti deželi, ali dobiti moramo poseben namestniški oddelek v Maribor; vsi deželni uradi morajo imeti tudi slovenske oddelke. Dobiti moramo narodne kurije, da bomo Slovenci v deželnem zboru sami odločevali v naših narodnih zadevah.

Da smo zapustili Gradec, smo pravo zadeli. Silno jih peče! Naročili so si nekaj deputacij, da bi našo edinstvo postavili na laž. Pa strašno so se vrezali in nepozabljivo sramoto si nakopali. Če treba, gremo tudi Slovenci v Gradec; kmalu imamo skupaj 300 županov slovenskih.

Tisoč let nas že tlačijo Nemci, Lahi in Madžari. Veliko so nam vzeli, le velik čudež božje dobrote je ta, da še Slovenci sploh živimo. Ohranili smo se dosedaj. Bog čuje nad nami. Bog nas je ohranil, Bog nas tudi v bodoče ne bo zapustil, le imejmo vanj trdno zaupanje. Vsak Slovenec stoj kakor skala, posebno vi obmejni Slovenci! Kar mi tirjamo, je le pravica. Kjer pa je pravica, tam je Bog. Vsak bodi apostol, buditelj svojih bratov. Vzbujaite se, dregajte zaspance, združujte se pri volitvah, bodite v boju za slovensko stvar popolnoma zanesljivi možje!

Mi vstajamo in vas je strah! Ne bojmo se sovraga, združimo se, in strah ga bo napredujočih Slovencev. Storimo vse za vero in domovino. Ne odstopimo ni koraka zemlje več nenasitim tujcem.

Nobeno ped
za celi svet
ne damo več!
ne damo preč
ne damo zemlje naše
slovenske zemlje naše!

Viharno odobravanje je sledilo temu krasnemu govoru.

Sedaj pa nastopi burno pozdravljan naš prezaslužni in neupogljivi poslanec Robič. Z njemu lastno mirnostjo navaja krivico za krivico, ki jo moramo trpeti Slovenci v gospodarskem oziru. Strmé sledijo poslušalci govorniku, mejklici opravičene nevolje nad tako krivičnim postopanjem se vedno številnejše oglašajo. Marsikomu se bere z obraza sveta jeza nad tem strašnim zanemarjanjem Slovencev.

V zgodovinsko važnem trenutku stopimo poslanci pred volilce, da razložimo, zakaj smo zapustili dež. zbor v Gradcu. Od nekdanj se nam godi krivica. Tretjina prebivalstva nas je v deželi. V tej meri moramo plačevati, pa ta denar se ne porabi za slovenski, nego le največ za nemški del, na Spodnjem Štajarju le za mesta, in nemškutarske trge. Ta naš denar se tudi rabi za odgojo slovenske mladine v pruskem duhu, se porablja za — »Südmark.« Dopusča se, da so na čelu temu društvu celo deželni uradniki, ki jih tudi Slovenci plačujemo, ki pa kljub temu agitujejo proti našemu ljudstvu na slovenski zemlji.

Slovenci so izključeni iz deželnih služb. Nemci pravijo, da to ni res. Volilci! Na mariborski vinorejski šoli je dobil službo ravnatelja mož, ki je sicer rojen na Štajarskem, pa je živel mnogo let na Pruskem, in naših razmer ne pozna. Bilo je 13 prošnikov, med njimi tudi več Slovencev; dva Slovenca sta študirala v Klosterneuburgu in na Dunaju z odliko, dokazala sta, da sta praktično izurjena, imela sta najboljša spričevala. Ali mislite, da so se ozirali na nju? Ne! Dobil je službo mož, ki ni imel niti enega takega spričevala, tudi ni avstrijski državljani! On se je imenoval s Pruskega. (Volilci vprašajo: Ali je tudi luteran?) Da, tudi luteran je! Sedaj ga na vso silo hvalijo, da bi svoje sramotno dejanje zakrili. Na isti šoli se je imenoval vrtnar: tudi s Pruskega! Mi smo to omenili. To pa jih boli! Zaradi tega me strastno napadajo. Toda jaz še stojim na svojem mestu in bom tudi stal.

Dijaki slovenski so izključeni od deželnih štipendij. Nemci trdijo: To je grda laž, kar se lahko vsako uro dokaže. Jaz pa rečem: to je gola resnica. Evo jasnega dokaza: Lansko leto je deželni zbor sklenil dati 2000 gld. za 10 štipendij na celjski gimnaziji, da bi s tem še bolj utrdil nemški značaj gimnazije. Te štipendije so tudi za slovenske dijake. Pred kratkim so bile razpisane. Celo nemško (!) učiteljsko osebje na celjski gimnaziji je predlagalo 3 Slovence, uboge, pa pridne in nadarjene. Mislite, da so našli milost pri deželnem odboru? Izpodrinili so jih, dobili so štipendije fantje, ki so že preskrbljeni v »Studentenheimu«. To pa je proti sklepu deželnega zbora. On je imel vzrok, zakaj se naj štipendije podelé fantom, ki niso iz Celja doma, nego s kmetov. Pa

kdo je prejel te štipendije? Trije Celjani! Med temi s in uradnika celjskega mesta, Fürstbauerja. Ni dobil štipendije fant, čegar oče ima 9 neoskrbljenih otrok, ni je dobil dijak, čegar oče je kočlar z 11 otroci, ni je dobil sin uboge udove le z 2 oralama posestva, dasi so vse tri predlagali učitelji sami. Ali je to pravica!? Pošteno moje zagovarjanje je bilo zastoj.

Deželnozborska večina se ne ozira na gospodarske stvari na Spodnjem Štajarju. Nemci zopet kriče: To že posebno ni resnično. Walz je sam rekel deputaciji preslepljenih Slovencev: Mi skrbimo za vas! L. 1896 sem že stavljal predlog radi regulacije Pesnice. Danes nam oponašajo, da nismo ničesar storili. Predlog se je bil sprejel. Pa kaj se je zgodilo? Koliko se je regulirala Pesnica? Nič! Čeravno sem vedno dregal deželni odbor, vlado. To je resnica! Vlada je bolj voljna kaj storiti. Ko smo mi izstopili, je vlada pritiskala na deželni odbor. On je moral skleniti, da predlaga v tem žasedanju deželnemu zboru regulacijo Pesnice in da se v ta namen denar privoli. To je nasledek našega izstopa. Nemci so hitro pisali po deputaciji. Ko so te prišle, je bilo že vse v redu. Pri isti seji so še hoteli pokopati predlog kljub pritiskanju vlade, pa jaz sem odločno nasprotoval. Regulacija Pesnice se že vleče od leta 1813. Bojim se, da se tudi še sedaj ne zavleče. (Konec prih.)

Politični shod pri Sv. Marjeti niže Ptuj. Dne 29. aprila sklicalo je ptujsko politično društvo »Pozor« shod k Sv. Marjeti, kateri je bil vključil nezadostnemu razglašanju prav dobro obiskan. Slavno vodstvo bi tukaj opozorili, da se tudi ozira na krajevne razmere; zakaj na kmetih ni mogoče tako v naglici sklicati veliko občinstva skupaj, kakor recimo v kakem mestu. Napovedan je bil shod sicer v »Slov. Gosp.«, a poštne razmere naše so take, da ljudje dobijo »Slovenski Gospodar« po največ še le v nedeljo.

Ob 3. uri otvori gosp. predsednik shod in da besedo gosp. poslancu dr. Jurteli v poročevanje o dežel. zboru. Gospod poslanec razloži vzroke, da se je sklical shod, češ, da se pouči ljudstvo o položaju spodnještajarskih Slovencev ter o vzrokih, ki so privedli slov. poslance do izstopa iz deželnega zbora, posebno pa, da se pojasni pravi namen gosp. Flucherjeve deputacije v Gradcu. Natanko je potem pojasnil vprašanje o uravnavi Pesnice z mnogimi podatki, v katerih pa je naštetih ravno toliko grehov nemškega deželnega odbora štajarskega. Ze l. 1857 je prišla naloga od vlade, da naj se kaj ukrene glede Pesnice in čeravno se je to ponavljalo večkrat tako leta 1864, 1875, 1897., je vendar dež. odbor Pesnico vedno šele »študiral«. To študiranje je trpelo do letos, dokler ni prišla stroga naloga od zgoraj. To je dež. odbor zdramilo in hitro je bil načrt gotov. Sedaj pa je nemškim poslancem padla v glavo imenitna misel. Ker se je Pesnica morala enkrat uravnati začetni, hoteli so Nemci to porabiti v svoj prid. Zelo ugodno jim je prišel izstop slovenskih poslancev in priložnost je bila zasoliti jim eno. Naročimo si, so rekli, par mož iz Spodnje Štajarske, ki naj prosijo za uravnavo in nalašč jim bomo obljubili, da uvidijo, da smo mi njih prijatelji. Pesnica je bila ravno zelo narasla in zato je cela reč šla gladko, dokler se Nemci sami niso izdali, zakaj se je prav za prav slo. Uprša se le, od kod prihaja naenkrat tako veliko prijateljstvo gosp. Pongratz-a in nemškega oskrbnika Flucherja do Slovencev? V oziru Pesnice so slovenski poslanci storili svojo dolžnost in bilo je sklenjeno vse, predno je priromal Flucher s svojimi v Gradec. Če bo država hotela, se bo kaj storilo; kdaj, tega nihče ne ve, in če se bo, tudi ni gotovo. Upeljano je vse, tudi vlada hoče dati denarje in potem jih mora tudi dežela.

Potem govori poslanec o štajarski kmetijski družbi, ki za Slovence ni storila še trohice; o kmetijski šoli v Mariboru, kjer se

nalašč nastavlja ljudje, ki niso zmožni slov. jezika. Isto se mora reči o novem komisariju namesto pokojnega Balona. Če bi bile gorice kje na Gornjem Štajarskem, bi bil morebiti mož na mestu, sedaj pa ne. Zanimivo je tudi, kako se je godilo s tistim trsjem, ki je bilo na Ptuj za vinogradnike. Bogati gg. iz Maribora, celo poslanci, so hodili ponj v Ptuj, a revnim Haložanom se ni dalo, kakor bi bilo potrebno. Naklonjenost Nemcev do nas se kaže tudi pri cestah. Vse ceste razumene imamo v drugem razredu, da jih mora vzdrževati okrajni zastop. Posebno zanimivo je vprašanje glede šol. Srednjih šol Slovenci nimamo, realke nobene, gimnazije nobene. Plačujemo pa vseeno, torej bi bilo pravično, da tudi kaj dobimo. Naš predlog o eni meščanski šoli niti pred zbornico ni prišel. Na to slika gsp. poslanec vedenja nemških poslancev nasproti slovenskim. Ravno tisti Walz, h kateremu je Flucher peljal Slovence, nas je zasmehoval najbolj. Dijake si naročujejo na galerijo, da tulijo, če govorimo. In nihče nas ni branil, nihče zagovarjal. Če gremo iz zbornice, pljuvajo po nas. Sreča, da še nismo bili tepeni, kakor katoliški nemški poslanec Hagenhofer pri belem dnevu. Tega si ne moremo dati dopasti, tega ne moremo trpeti. Naj slovensko ljudstvo voli, kogar hoče, tega ne bo nihče trpel, torej proč od Grádca. Vsi Nemci res niso taki, a vsi so v strahu pred par kričaci, saj se tudi veleposestvo ne upa upreti jim. Nikdo od nas ne more zahtevati, da, če gremo v Gradec, da bi svojo narodnost pustili zunaj, recimo na železnici. Če pa rabimo svoj materni jezik, tulijo, razsajajo ali bežijo iz zbornice. To je razžaljivo za nas. Če to dela Walz, je to razumljivo, da pa pri tem sodeluje tudi Ornik pek, to je nezaslišano, ker mož živi med nami in prodaja različne reči med nas. Slovensko ljudstvo naj nas torej sodi, če je bilo naše postopanje pravilno, in če je bil izstop primeren, če je primeren klic: Proč od Grádca? Ne se torej dati preslepiti od neprijateljev, ne podpisati, česar se ne razume. Slovenski poslanci imajo lahko vest in pričakujejo mirno sodbe svojih volilcev.

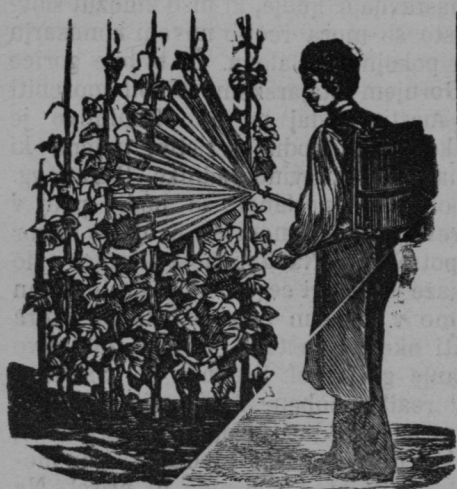
Burno odobravanje in pritrevanje od vseh navzočih je bil nasledek teh besed.

Na to je govoril gosp. dr. Brumen jako izvrstno o naših narodno-gospodarskih težnjah. Rekel je, kako smo zanemarjeni Slovenci v vseh zadevah, gospodarskih, političnih in šolskih. Odkar se je začela trtna uš, so slovenski poslanci prosili in zahtevali podpore, pa Nemci so rekli, saj to ni nič, bo že minilo, tako da se je sedaj celo nemška podružnica kmetijske družbe izrekla proti nemškim poslancem, češ, zakaj takrat niso glasovali s Slovenci ter so v prihodnje v tem oziru zahtevali. Glede lovske postave se baje nemški poslanci spodnje in srednje Štajarske ne marejo zameriti svojim tovarišem iz gornjega Štajarja, zato glasujejo nam v škodo. Jasno je dokazal nadalje govornik, da nam do sedaj niso dali v Gradcu ničesar, da pa tudi od Grádca ničesar pričakovati nimamo. Dolgo že hodijo naši poslanci v Gradec, pa nobeden še ni imel ničesar veselega poročati svojim volilcem — torej proč od Grádca. Tudi ta govornik je žel živahno pohvalo.

Na to je vlč. gsp. župnik A. Šuta korenito utemeljeval resolucije, ki jih prinašamo na drugem mestu.

K koncu se še razjasni zadeva glede slovenskih občin Sv. Marjete, moškanjske in mezgovske, češ, da so obljubili njih predstojniki pridružiti se deputaciji Flucherjevi. V imenu vseh treh navzočih županov izjavilo se je, da je vse, kar so pisali o tej obljubi nemški in za njimi tudi slovenski časniki, gorostasna laž, ker noben teh mož ni obljubil ničesar. Z zadovoljstvom se je ta izjava vzela na znanje.

Predsednik še zahvali vse navzoče in zaključil zanimiv shod z navdušenim živijo na gospoda poslanca.

A. Huber

v Ljutomeru

priporoča svoje na Štajarskem, Hrvaškem, Ogrskem, Kranjskem in v Slavoniji dobro znane »škropilnice«
proti peronospori za vino-
grade in drevje škropiti, po
jako znižani ceni. 2

Venček cerkvenih pesmi za šolarje

je izšel v VI. popravljenem natisu. — Komad
velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov
6 gld. 80 kr. **proti predplačl.**

Poština za komad 2 kr., za
50 in 100 komadov 15 kr.
Naročuje se v tiskarni sv.
Cirila v Mariboru.

Zelo priljubljena knjižica
mej mladino povsod, kjer
so jo naročili.
Vsak šolar bi jo moral imeti.

Razglednice (Ansichtskarten)

vsake velikosti tiska prav lično podpisana
tiskarna. — Za vsako razglednico se do-
pošlje fotografija, katera se na zahtev
neposredovano povrne.
Za mnogobrojna naročila se priporoča
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Veliko zalogo švicarskih ur

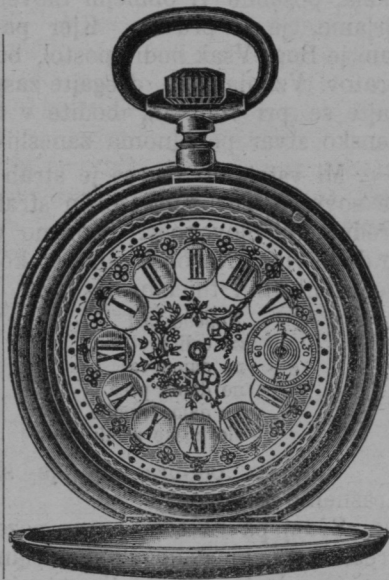
ima

ANTON KIFFMANN,

urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

Za vsako uro se jamči več let.
Samo dobro idoče in preskušene ure se prodajajo.

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld.
Z najfinejšo uredbo in posebno močnimi
pokrovi 7 gld. 50 kr.

Srebrna ura, z dvema pokrovcema in
dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr.
Najfinejša, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Razpošilja se po poštne povzetju. Neugajajoče ali slabo
idoče ure ako se v 14 dneh povrnejo se zamenjajo ali vrne denar.

Zaloga in posojilnica glasovirjev

Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54,

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in
ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznaletnem sestavu iz najboljših tovarn po
tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjajo in prodajajo.
Posojila po najnižji ceni.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka,

v Fritsch-evi vili

Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do
človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje

Dobra, varčna kuhinja.

Maggi-jevo juhino sladilo je edino, ki more v trenutku močno napraviti vsako juho in vsako slabotno pomako; — le nekaj kapljic zadostuje. Dobiva se v
originalnih steklenicah od 50 vinarjev naprej v vsaki delikatesni, kolonijalni in špecarijski prodajalnici in drogerijah. Originalne steklenice se zopet po ceni napolni
Maggi-jevim juhinih sladilom.

Naznanilo.

Jožef Verdnik,
krojaški mojster v Spodnji-
novivasi pri Slov. Bistrici,
poprej
v Slovenski Bistrici

naznanjam, da sem odprl v lastni hiši štev. 30 v Spodnjinovivasi, svoje obrti: *gostilniško, trgovinsko s špecerijskim blagom in krojaško z narejenimi odlekami*. Uljudno se priporočam vsem znancem in tudi drugemu občinstvu s Črešnovca, Makol, Laporja, kakor tudi iz vseh drugih krajev in vasi, ki so mi dosedaj zaupanje dali, da mi tudi zvesti ostanejo v bodoče.

Zagotavljam solidno blago in zelo nizke cene.

Ker nisem dlje od mesta ko četrt ure, me lahko vsak obiše.

Naznanim tudi, da bom kakor dosedaj tudi zanaprej sejme obiskoval in narejeno obleko prodajal.

Gostilnica pa je pripravna tudi za izlete; s prav dobrim vinom je tudi preskrbljena. 2-3

1 Na prodaj

hiša sposobna za »grajzlarijo« z gospodarskim poslopjem, velik vrt, lepa njiva v Poberžu št. 122 Fraustundenstrasse.

Opustitev trgovine!

Ker bom opustil kupčijo, zato prodam svojo 10 minut od mesta v Verstu ob Ormoški glavni cesti ležečo pristavo, obstoječo iz hiše, velikega gospodarskega poslopja in okoli sedem oralov najboljših travnikov in njiv.

Pristava bi bila po svoji ugodni legi izvrstna za nakupovanje poljskih pridelkov. Pojasnila daje: **Franc Reicher, Ptuj, Spodnje dravske ulice št. 2.** 2-2

Učenec ali praktikant,

iz dobre hiše, lepimi šolskimi spričevali, nemškega in slovenskega jezika zmožen, sprejme se v mešani trgovini pri **Štefan Brodar v Ormožu.** 2-2

Razne uradne pečate

priporoča
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Arni Wrbnjak v Križevci

ima letos jako veliko zalogo raznovrstnih becikelnov novih z lančki in brez lančkov (Kajnlés) tudi rabljenih več vrst; dobe se tudi vsi deli beciklja; prodaja tudi slamorezne stroje. 2-3

Priznana nizke cene.

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedenega
v Mariboru,

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene. 13

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod. 9

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode
stolne ulice št. 1. v Mariboru, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini
za naročila cerkvenih orodij:
monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev,
križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih,
katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro
popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognju.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

Leopold Lippitsch

stavbinski in galanterijski klepar
v Ptuj, Ungarthorgasse št. 4 3

priporoča svojo veliko zalogo

dveh vrst žveplalnikov proti grozdní plesnobi, brizgalnic proti strupeni rosi (peronospora) ter cevij, ter popravlja iste bodisi katerega koli zistema in gumija za zeleno cepljenje.

Prevzema kritje streh in zvonikov. Nastavlja strelovode.

Popravlja zvonike, pleska strehe in žlebove
kar najbolje ter po najnižjih cenah.

Priporoča vsakovrstne kuhinjske oprave.

Voznje karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen
vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiedenergürtel 20

ali pa 12

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Karl Kerth

stavbeni in umetni ključar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela za cerkvene in zasebne stavbe: kakor omrežja za altarje, za mostovžve, za stopnice, za vrtove in slemená, za grobove, strelovode itd. po najnižji ceni pri vestni izvršitvi.

Oskrbi tudi kar najhitreje vsa v svojo stroko spadajoča popravila.

Delavnica: 5-5

v Mariboru

Koroška ulica 37, poprej Sirak

Setev! franc. lahni oves, črni gorski semenski oves, dupanski oves à gld. 6.50
gorski klajni oves I a gld. 6.—
3-3 II a gld. 5.80

— Tudi celi vagoni. —

rž (žito) gld. 6.50

pšenica gld. 8.—

ajda gld. 8.50

razpošilja proti povzetju iz Framapri Račjem Barthlme Zamolo.

80% očetni cvet!!

Ako hočete dober očet sami narediti, vzemite od mojega 80% očetnega cveta 1 kg., pomešajte ga z 30—40 litrov sveže, studenčne vode, vse dobro zmešajte in izvrsten očet je gotov. Prepričali se boste, da niste nikdar še imeli tako okusnega octa (jesiha), in vendar po ceni.

1 kg. očetnega cveta velja 2 kroni. 10-10

R. Bračko v novi poštni hiši v Ptuj.

Službo

cerkovnika

želi sprejeti mlad fant z dobrimi spričevali, krojač. — Piše se naj upravnistvu tega lista. 2-3

Kdor hoče 400 mark³³

garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko: V. 21 Annoncen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Obč. redar

Služba občinskega redarja se razpiše. Plača 500 kron na leto, prosto službeno obleko in stanovanje z kurjavo, ter zavarovanje proti neugodi.

Ker je služba mala, pripravna je za obrtnika, katerega obrt se strinja s to službo.

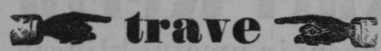
Pogoji: neomadeževani značaj, znanje slovenskega jezika v besedi in pisavi (nemščina le v besedi, a ni pogoj) in zmožnost službo redarja opravljati.

Doslужeni vojaki in žandarmi imajo prednost.

Prošnje se naj pošljejo na redakcijo tega lista. 2-3

Semena za peso

kakor tudi raznovrstna semena za vrtnarijo in poljedelstvo, vzlasti za različne

čista ali mešana, priporoča

M. Berdajs,

trgovina s semenom in mešanim blagom v Mariboru. 5-12

Služba cerkovnika

in organista

je razpisana pri Sv. Jederti nad Laškim.

Zahvala.

Žalujoči sorodniki, osamljeni župljani in podpisani provizor župnije Sv. Križa pri Ljutomeru usojajo si tem potom izreči p. n. gospodom in slavnemu občinstvu, ki je tolištevilno spremljalo rajnega

č. g. Antona Lacko,

kn. šk. duh. svet. in župnika pri Sv. Križu bl. Ljutomera

k zadnjemu počitku, svojo najprisrčnejšo zahvalo.

Posebej pa se zahvaljujejo preč. g. Dr. Iv. Križanič, kan. sen., profesor bogoslov. itd. v Mariboru, ki so tako milo poslovali rajnega dobrega pastirja od njegove črede, ljubeznivega prijatelja od duhovnih sobratov, ki so vodili spreved, ter so truplo nekdanjega svojega sošolca in dolgoletnega prijatelja izročili materi zemlji.

Nadalje zahvaljujejo preč. g. A. Hajšek, č. kanon. in dekana v Slov. Bistrici za slovesno črno sv. mašo, vse p. n. duhovne sobrate, ki so se od daleč in blizu vdeležili pogreba, p. n. domače in sosedne gg. učitelje, gg. pevce, ki so tako lepo zapeli dve žalostinki, p. n. gg. iz Ljutomera in drugod, vsa požarna društva in obč. odbore cele župnije, skratka vse skupaj in vsacega posebej, ki je spremljal blag. gosp. župnika in dobrega dušnega pastirja k večnemu počitku.

Blag in hvaležen njim spomin ter lahka zemljica!

R. i. p.!

Sv. Križ pri Ljutomeru, dne 30. aprila 1900.

Josip Mihalič,
provizor.

Naroden

podjeten trgovec

želi pripraven prostor za trgovino z manufakturnim in mešanim blagom v večjem in dobrem kraju v najem vzeti. 2-6

Ponudbe se naj blagovolijo poslati na upravništvo tega lista pod šifro: **Naroden trgovec 30.**

Zaloga uradno potrjenih tiskovin.

Pozor!

Kedor potrebuje gotovo dober

gumi za ceplenje trt

naj si ga naroči v trgovini

J. N. Peteršič-a v Ptuj-u
zraven okraj. glavarstva.

== Cena primerno nizka ==

Trgovina s papirjem in galant. blagom.

Na prodaj!

Prostovoljno prodam svoje posestvo radi rodbinskih razmer in sicer: mlin na tri tečaje z močno vodo, na koji se lahko napravi žaga, mlatilni stroj in nekoliko zemljišča. Vse je lepo na ravnini par minut od velike ceste. Več pove **Ivanka Pergdolt v Tepanji. (Konjice).**

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še pouk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.
1 kom. velja 6 kr., 10 kom. 55 kr. in 100 kom. 4:50 gld.

Franjo Körner, krojaški mojster

Št. Ilj v Slov. gor. p. Egiditunnel. XXX —

Podpisani naznanja, da je prejel iz Jägerndorfskih tovarn veliko zalogo blaga. Zato lahko vsem vstreže prav po nizki ceni z celo že napravljeno obleko, katera je tem boljša, ker je ne dobiva z Dunaja ali Gradca, ali Maribora, ampak jo sam izdeluje. Cela obleka za moške stane 14. 16. 20. 24 kron, najfinjša 36 in 48 kron, za šolarčke pa po 6. 8. 10. 12. 16 kron. 4
Tudi bo letos dobro napravljeno obleko pripeljal na razne sejme.

Vabilo

na

redni občni zbor

Okr. posojil. v Ljutomeru

ki se bo vršil

v nedeljo 13. majnika o 8ih
dopoludne v Fran-Josipovi
šoli v Ljutomeru.

Dnevni red:

1. Poročilo nadzorništva za leto 1899.
2. Izločitev udov.
3. Izžrebanje in volitev 5 udov nadzorništva.
4. Določitev glede posojilničnih posestev.
5. Razni predlogi.

Ljutomer, 28. aprila 1900.

Kukovec,
ravnatelj.

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Lepe sv. podobice

s črnim obrobkom

in zadaj z lepo molitvijo priporoča kot spominek na ranjce
tiskarna sv. Cirila

Na prodaj!

Lepo veliko posestvo z lepo hišo in prostornimi gospodarskimi poslopji se zavoljo bolehavosti posestnika takoj prodá kot celo posvestvo, kakor tudi na drobno. Celo posestvo meri 58 oralov in sicer: 9 in pol oralov njiv, 19 in pol oralov travnikov in pašnikov, 26 in pol oralov gozdov z lepim trdim in mehkim lesom in 2 in pol oralov vinogradov. Posestvo leži v ugodnej vasi v savski dolini, 1 uro od železniške postaje Sevnice in pol nre od okrajne ceste, ter je zelo rodovitno. Cena celemu posestvu je 16.000 kron, za posamezne dele po dogovoru. Polje je sedaj dobro obsejano in travniki in gozdi očiščeni.

Natančneje se poizve pri gsp. **A. Skalovnik, nadučitelju na** **Blanci, p. Blanca.** 1-2

Učenec

zdrav, dobrih starišev, kateri je zmožen slovenskega jezika v besedi in pisavi, ter precej dober računar, sprejme se v trgovino specerijskega in manufakturnega blaga pri Josipu Horvat, trgovcu pri Sv. Marjeti pri Ptuj.

Rudolf Novak,

remenar, sedlar, izdelatelj torbic

Grajski trg 2 MARIBOR Burgplatz 2

Priporoča vsake vrste

konjske oprave, torbic, kovčkov, bičev, denarnic itd. itd.

Lastni izdelek vseh predmetov.

Popravila vsake vrste se hitro in po ceni izvrše. Za dobro delo se jamči.